

De Ster

Een Opperhoofd der Indianen

*Het Boek van Mormon bevat de geschiedenis zijner voorvaderen
(Zie blz. 279)*

15 September 1937

Prijs 10 cent

DE STER

van

De Heiligen der Laatste Dagen

42e Jaargang

—

No. 18

»De Ster« van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen in Nederland
verschijnt tweemaal per maand.

Abonnementsprijs: f0.50 per drie maanden,
f0.90 per half jaar en f1.50 per jaar.

Buitenland f 2.— per jaar.

Crooswijkschesingel 16 b - Rotterdam-Noord

Wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen dat gij God, den Eeuwigen Vader, in den naam van Christus zoudt vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen, en geloof hebt in Christus, zoo zal Hij de waarheid er van aan u bekend maken door de macht des Heiligen Geestes.
Boek van Mormon, Moroni 10:4.

FRANKLIN J. MURDOCK

Redacteur

JOSEPH P. LAMBERT

Assistent

JOHANNA A. RIET

Assistente

INHOUD

	Blz.
EEN OPPERHOOFD DER INDIANEN.	277
WAT IS HET BOEK VAN MORMON? <i>door Dr. Francis W. Kirkham</i>	279
BIJ DE VOORPAGINA	281
DE GESCHIEDENIS VAN DEN OORSPRONG VAN HET BOEK VAN MORMON	282
VAN DE REDACTIE: DE NIEUWE STER	284
NAJAARSCONFERENTIES	284
EEN BETEKENISVOLLE ANALOGIE <i>door Joseph F. Merrill</i>	285
DE AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE	286
GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING	287
KERKNIEUWS VAN OVERAL	287
JEZUS DE CHRISTUS <i>door James E. Talmage</i>	288
INTERESSANT ALLERLEI.	292

WAT IS HET BOEK VAN MORMON?

Door Dr. FRANCIS W. KIRKHAM

HET BOEK VAN MORMON is een vreemd boek. Geen der personen, die tijdens de uitgave er van leefden, had iets met het schrijven of samenstellen van zijn inhoud uitstaande. Het werd door de gave en macht van God vanaf oude gouden platen vertaald. Aan een jongeman, Joseph Smith, werden deze platen ter hand gesteld door een onsterfelijk persoon, die zichzelf Moroni noemde en verklaarde, dat hij de laatste was van een groot aantal vroegere Amerikaansche Profeet-geschiedschrijvers, die de geschiedenis van hun volk op metalen platen graveerden.

Bij tenminste zeven vermelde gelegenheden gaf deze boodschapper van God Joseph Smith persoonlijk instructies met betrekking tot de verslagen en het werk, hetwelk hem te doen stond. Hij verklaarde, dat de platen zorgvuldig waren bewaard en zouden worden vertaald met het goddelijk doeleinde, om alle menschen te overtuigen, dat „Jezus de Christus is, de eeuwige Zoon van God.” Zij bevatten, zoo hij zeide, de volheid van het Evangelie van Jezus Christus, zooals de Heiland het kort na Zijn dood en opstanding in Palestina op het Amerikaansche vasteland had onderwezen. Omdat zij Hem zagen en Hem kenden, gehoorzaamden zij Zijn geboden. En ziet „er was geene twist in het land, omreden de liefde Gods, welke in de harten van het volk woonde. En er konde zekerlijk geen gelukkiger volk onder al de menschen, die door de hand Gods geschapen waren, zijn” (*Boek van Mormon*, IV Nephi 15-16).

Met uitzondering van een korte tusschenpooze had Joseph Smith de platen van 22 September 1827 tot ongeveer 1 Juli 1829 in zijn bezit, minder dan twee jaar dus, of totdat hij ongeveer drie en twintig en een half jaar oud was. De werkelijke vertaling van het boek begon 7 April 1829 en werd 1 Juli 1829 voltooid, een tijdsduur van 90 dagen dus, gedurende welken tijd Joseph Smith en Oliver Cowdery, zijn schrijver, te Harmony, Pennsylvania en Fayette,

Seneca County, New York, woonden.

Dag in dag uit, al naar de omstandigheden dit toelieten, dicteerde de vertaler en schreef de schrijver, totdat het boek voltooid was. De vertaling van de oude schrijfteekens werd door goddelijke macht gegeven en er was geen herziening of correctie van het manuscript. Aldus werd dit boek van 624 bladzijden gedikteerd. Het is met zichzelf in overeenstemming en bevat een duizend jaar godsdienstgeschiedenis. Wellicht kan geen bestaand boek eenzelfde aanspraak doen gelden.

Aangaande het *Boek van Mormon* zegt Orson Pratt, een van de eerste Twaalf Apostelen van de Kerk, door Joseph Smith opgericht: „Dit boek moet waar of verkeerd zijn. Indien het waar, is het een der belangrijkste boodschappen, welke ooit van God tot de menschen kwam. Indien het een leugen is, is het een der geslepenste, goddelooste, stoutmoedigste, diepgaansste misleidingen, ooit in de wereld gebracht, ten einde miljoenen te bedriegen en in het verderf te storten, die het als het woord van God zullen ontvangen.”

Dan rijst de vraag: Welk bewijs bestaat er aangaande de echtheid van deze bovennatuurlijke voorvallen, welke indien waar, ongetwijfeld de grootste godsdienstige feiten der negentiende eeuw alsmede der vele eeuwen vanaf den tijd van onzen opgestanen Heer vormen.

Just zoowel als de vroegere Christelijke Kerk en het Nieuwe Testament, welke ze voortbracht, de beste bewijzen zijn voor de echtheid der bovennatuurlijke gebeurtenissen, welke verband houden met de zending van den Zaligmaker, zoo ook zijn het *Boek van Mormon* en de Kerk, welke voortkwamen uit de gebeurtenissen, die met het voortkomen er van te maken hebben, de belangrijkste bewijzen voor de echtheid van deze „boodschap van God aan de menschen” in deze laatste dagen.

De leden van de vroegere Christelijke Kerk kenden de feiten van het

leven van den Meester, hetzij door persoonlijke wetenschap of door het getuigenis van hen, die Hem kenden. Aan velen, zooals aan Paulus, werden speciale geestelijke manifestaties gegeven. De opstanding en hemelvaart van den Heiland en de komst van den Heiligen Geest op den dag van het Pinksterfeest bevestigden alle vroegere feiten en verklaringen uit het leven van den Meester en leidden tot het stichten van de vroegere Christelijke Kerk.

Op eenzelfde wijze kenden de metgezellen van Joseph Smith en de vroegere bekeerlingen tot de herstellende Kerk, welke hij oprichtte, hem van zeer nabij en waren overtuigd van de betrouwbaarheid der dingen, welke hij zeide. Zij kenden de feiten van het voortkomen van het *Boek van Mormon*. Zij kenden persoonlijk elf getuigen, die de gouden platen zagen, waarvan het heilig verslag werd vertaald; aan drie hunner werden door Moroni de platen getoond en plechtig verzekerde een stem van den hemel, dat het boek „door de gave en macht van God“ werd vertaald. De jury eener rechtbank zou deze mannen als bevoegde getuigen hebben aangenomen. Zij zagen en betastten de platen met hun eigen handen en zagen de graveeringen daarop. Tot op den dag van zijn dood heeft niet een dezer mannen ooit zijn verklaringen aangaande het absolute bestaan der platen verloochend.

Niet één verloochende ooit den goddelijken oorsprong van het boek, ofschoon velen hunner vroeg of laat Joseph Smith in zijn ambt als leider van de door hem opgerichte Kerk niet langer ondersteunden.

Zooals de vroegere christelijke bekeerlingen, werden ook zij, die de nieuwe openbaring aannamen, vervolgd, omdat zij beleden, wat velen als godslastering voorkwam. Toch leefde Joseph Smith, om zijn volk in den staat Illinois te zien bouwen en te voorspellen, dat zij naar het Rotsgebergte zouden gaan, om daar een teeken van geloof in God op te richten en een beschaving op te bouwen, welke de bewondering der menschen zou afdwingen.

Deze voorspelling werd vervuld.

Volgens het rapport van de Commissie van Sociale Stroomingen vermeerderde de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in 27 jaar haar ledental met 290 percent. Naar verhouding is dit de grootste groei van eenige kerk in zulk een tijdsperiode.

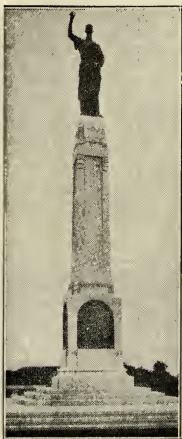
Heden, meer dan een eeuw na het verschijnen er van, worden per jaar 50.000 exemplaren van het *Boek van Mormon* verkocht in 17 verschillende talen. Het is de grondslag geworden van een groote Kerk met driekwart millioen leden, waarvan velen mannen en vrouwen zijn met een hooge ontwikkeling en geleerdheid, die het als een goddelijk verslag erkennen.

Toch leefde Joseph Smith het eenvoudige leven van een westersche pionierslandbouwer. Hij bezat niet de bekwaamheid, door studie of door invloed vanuit zijn omgeving zulk een boek te schrijven — feiten, ruimschoots bewezen door nieuwsbladen, welke werden uitgegeven vóór het verschijnen van het *Boek van Mormon*, alsmede door beweringen van vrienden en vijanden.

Zonder de hulp van eenig persoon of de geleerdheid omtrent geschriften van een ander dicteerde hij zonder herziening den ganschen inhoud van het boek. In de lange geschiedenis der Kerk heeft nimmer iemand, die uit oorzaak van oneenigheid met haar leiders de Kerk heeft verlaten, ten einde een andere kerk te vormen, den goddelijken oorsprong van het boek verloochend. In vele geschriften zijn de bijzonderheden aangaande deze feiten na te slaan.

Tijdens de laatste zeven jaar heeft schrijver dezes een studie gemaakt van ongeveer 700 boeken, pamfletten en geschriften in de Stadsbibliotheek van New York, met betrekking tot den oorsprong en geschiedenis van de door Joseph Smith opgerichte Kerk. Hij heeft eveneens zijn onderzoek voortgezet aan het Kerkgeschiedschrijverskantoor te Salt Lake City, eveneens aan de bibliotheken in Independence, Missouri; Madison, Winconsin; Boston, Massachusetts; Cleveland, Ohio en Rochester, New York. Hij heeft zorgvuldig de nummers van twee te Palmyra, New York uitgegeven

couranten doorgelezen, welke verschenen tijdens de jaren vóór en onmiddellijk na het drukken van het boek in die stad.

Engel Moroni-monument

Door dit onderzoek kan hij verzekeren, dat voor het volgende doorslaande bewijzen bestaan:

1. De door Joseph Smith verklaarde feiten en voorvallen aangaande den oorsprong van het *Boek van Mormon* zijn waar en vooral, dat hij den inhoud

van het boek dag in dag uit zonder herziening aan zijn schrijver dicteerde, zooals de omstandigheden dit toelieten en dat hij dat deed zonder de hulp van een geschrift of de hulp van een ander persoon.

2. Joseph Smith bezat niet de bekwaamheid, om door studie of door invloed vanuit zijn omgeving den inhoud van het boek te schrijven.

3. Er is nog nimmer een andere juiste verklaring aangaande den oorsprong van het *Boek van Mormon* gegeven dan die van den vertaler zelf, ofschoon er tijdens de laatste eeuw acht verschillende uitleggingen zijn verschenen.

4. Mannen, die de daadwerkelijke feiten aangaande den oorsprong van het boek, alsmede Joseph Smith van zeer nabij kenden, geven deugdelijke bewijzen aangaande de echtheid van de bovennatuurlijke gebeurtenissen, welke in verband staan met den oorsprong van het *Boek van Mormon*.

Het blijft heden „een zeer vreemd boek”. De woorden van Orson Pratt luiden: Het is waarheid of leugen. Indien het waar is, is het een bewijs van de goddelijke inmenging in de aangelegenheden der menschen, een doeltreffend bewijs van de onsterfelijkheid. Op een heuvel in het westelijk gedeelte van den staat New-York, waar Moroni den modernen profeet bezocht, is ter eere van dezen onsterfelijken mensch een monument opgericht, uit waardeering voor het werk, hetwelk hij onder de menschen verrichtte, nadat hij 1400 jaar geleden stierf. (Zie plaat).

Op deze verklaring van feiten aangaande de onsterfelijkheid en goddelijke liefde is een groote Kerk verzezen en op dezen grondslag zal ze haar bestemming verwezenlijken.

✱

BIJ DE VOORPAGINA

Op den omslag vindt men een foto van Os-ke-non-ton, volbloed Iroquois Indiaansch Opperhoofd van de Mohawk stammen uit den staat New York. Hij is een wereldberoemd bariton, over de geheele wereld bekend als de »Mohawk-zanger.« In Amerika en Europa heeft hij menigten in verrukking gebracht, terwijl hij behalve andere belangrijke steden van beide vastelanden ook Amsterdam en Den Haag heeft bezocht.

Verleden jaar bracht hij in Salt Lake City een bezoek aan het Tempelplein en hoorde de geschiedenis van het *Boek van Mormon* aan. Hij merkte op: »Van de vele anthropologische verklaringen aangaande den oorsprong der Amerikaansche Indianen komt de »Mormoonsche« mij het kortst en waarschijnlijkst voor.»

DE GESCHIEDENIS VAN DEN OORSPRONG VAN HET BOEK VAN MORMON

VAN AL de hoofdtrekken der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is er geen, welke zich meer onderscheidt dan het schenken aan de wereld van het *Boek van Mormon*. 22 September kenmerkt den 110en herdenkingsdag van het voortbrengen der platen, waarvan dit vreemde boek werd vertaald. Dit boek bezit werkelijk een wonderlijke geschiedenis, welke haars gelijke niet vindt. Slechts een beknopt verslag is voldoende, om iemand van dit feit te overtuigen. De geschiedenis is in het kort als volgt:

Drie jaar, nadat de profeet Joseph Smith getuigde van dat eerste glorieuze visioen, waarin hij God, den Vader en Zijn Zoon Jezus Christus zag, ontving de ongeleerde boerenjongen een andere openbaring van de hemelen. Dit visioen ontving hij in dezelfde streek als het eerste — in het westelijk gedeelte van den staat New York; ofschoon het eerste in een bosch werd ontvangen, was de slaapkamer van Joseph de plaats van het tweede. De profeet was toen 17 jaar oud en het was in het jaar 1823. Alvorens op den avond van den 21en September zich in de woning van de familie Smith naar bed te begeven, knielde de jongen in vurig gebed neer. Terwijl hij aldus nog bad, werd zijn kamer met licht vervuld en temidden daarvan verscheen een opgestaan, hemelsch wezen, wiens „aangezicht aan den bliksem gelijk was” en deze riep den jongen bij den naam. De hemelsche boodschapper kondigde zichzelf aan als Moroni. Gehuld in een „kleed van buitengewone witheid”, vertelde hij Joseph, dat hij (Moroni) als een boodschapper van God was gezonden en dat de Heere een groot werk voor den jongen te verrichten had. Moroni vertelde hem, dat in een dichtbijzijnden heuvel enkele verslagen op gouden platen waren geborgen, waarop een verkort verslag aangaande de vroegere bewoners van het Amerikaanse vasteland was aangebracht; dat de verslagen eveneens de volheid

van het Evangelie van Jezus Christus bevatten, zooals door den Zaligmaker aan dat vroegere volk van het westelijk halfrond onderwezen. Nadat hij belangrijke schriftuurplaatsen had aangehaald, verdween Moroni. (Door latere openbaringen vernam de profeet, dat Moroni de laatste was van een grootaantal profeten, uit wier vertaalde geschriften het *Boek van Mormon* werd samengesteld; het was deze zelfde Moroni, die in sterfelijkheid de vroegere verslagen had afgesloten en ze ongeveer 421 jaar n. Chr. in de aarde had verborgen, waar ze door de eeuwen heen zijn bewaard gebleven).

Terwijl de profeet over dit hemelsch bezoek napeinsde, verscheen de engel wederom, herhaalde zijn vorige instructies en verdween. Dit werd dienzelven nacht voor een derde maal herhaald.

Toen hij zich den volgende dag op het veld bevond, viel Joseph, terwijl hij over een heining wilde klimmen, bewusteloos neer. Toen hij weer tot bewustzijn kwam, bevond hij zich weder in tegenwoordigheid van denzelfden hemelschen boodschapper, die hem den vorigen nacht had bezocht. Moroni herhaalde wederom zijn boodschap, drukte hem het groot belang van de voor hem liggende zending op het hart en waarschuwde hem tegen toekomstige verzoeken.

Denzelfden dag bezocht de profeet den heuvel, welken door Moroni was aangeduid als de plaats, waar de platen verborgen waren. De heuvel, ongeveer 6 K.M. ten zuiden van de stad Palmyra, New York en ongeveer 3 K.M. van de woning der Smith-familie gelegen, is bekend als Cumorah. Op den juisten plek van den heuvel, door Moroni aangeduid, vond Joseph een grooten steen, en daaronder een kist, eveneens van steen. Nadat hij door middel van een hefboom het deksel had opgeklit, zag hij in de kist de platen, te zamen met twee steenen in zilveren bogen, aan een borstplaat bevestigd. De engel had den profeet gezegd,

dat deze instrumenten de Urim en Thummim waren, en personen, die deze bezaten, in vroegere tijden „zieners” werden genoemd en dat God ze had behouden met het oogmerk, om ze bij het vertalen van het boek te gebruiken.

Toen de jongen op het punt stond, den inhoud uit de kist te nemen, verscheen Moroni weder voor hem en verbood hem, de heilige schatten te dien tijde er uit te nemen. Hij zeide Joseph, dat er vier jaar moesten verlopen, alvorens de verslagen aan zijn persoonlijke zorg zouden worden toevertrouwd. Intusschen, zoo verklaarde hij, werd er van Joseph verwacht, ieder jaar de plaats te bezoeken. Dit deed de profeet, en bij elke gelegenheid ontving hij van

ongeveer 1 Juli 1829 voltooid. De origineele exemplaren, met de handdrukpers van E. B. Grandin & Co. van Palmyra, New York, gedrukt, werden 26 Maart 1830 verkocht — 11 dagen, voor de Kerk werd georganiseerd.

Dat is een vluchtig verslag van hoe het *Boek van Mormon* voortkwam. Meer dan een eeuw reeds hebben critici van de Kerk getracht, haar beweringen te weerleggen, doch tevergeefs. Zij hebben verschillende theorieën opgeworpen, doch zij zijn niet met elkander in overeenstemming. Daarnaast is het aantal geloovers in het Mormonisme voortdurend gestegen. Bijna een miljoen zielen maken heden het ledental van de Kerk uit. Onder deze groote schare personen, die den goddelijken oor-

De Martin Harris-boerderij. — Er werd een hypotheek op genomen, ten einde het uitgeven van het *Boek van Mormon* te kunnen bekostigen.

Moroni verdere instructies aangaande de verslagen en hun doel.

Op 22 September 1827 gaf de engel de gouden platen aan den jeugdigen vertaler af. Ze waren ongeveer 20 c.M. lang en 17½ c.M. breed. Ze werden met drie ringen bijeen gehouden en vormden een boekdeel van ongeveer 15 c.M. dik. Elke plaat was een blad, iets dunner dan gewoon tin en aan beide zijden met „hervormd Egyptische” teekens gegraveerd.

Joseph ving het vertalingswerk aan. Terwijl hij de woorden overzette, dicteerde hij ze aan een schrijver, die ze opschreef, zooals ze van zijn lippen kwamen. Op verschillende tijden deden drie secretarissen dit werk. Zij waren de vrouw van den profeet (Emma Hale Smith), Martin Harris, een tamelijk welgestelde boer in den omtrek en Oliver Cowdery, een onderwijzer. De vertaling werd

sprong van het *Boek van Mormon* aannemen, bevinden zich enkelen van Amerika's vooraanstaande staatslieden, bekende wetenschappelijke op verschillend gebied en practische zakenlui en sociale leiders, die om hun gezondheid, oprechtheid en onkreukbaarheid alom respect genieten.

Overal zijn bewijzen van de echtheid van het *Boek van Mormon* te vinden. Hier zijn slechts enkele van de vele ondersteunende feiten:

Twaalf personen, de profeet inbegrepen, getuigden plechtig (hun getuigenis is op de schutbladen van het gedrukte boek te vinden), dat zij de gouden platen zagen en bestastten, waarvan het verslag werd overgenomen. Geen hunner heeft ooit die bewering verloochend, ofschoon enkelen hunner daarna van de Kerk zijn vervreemd en bittere vijanden van Joseph Smith werden.

(Zie voor vervolg pag. 286).

15 SEPTEMBER 1937

VAN DE REDACTIE

DE NIEUWE STER

Met groot genoegen bieden wij onzen lezers dit nummer van *De Ster* aan. Er zijn verschillende wijzigingen in aangebracht, welke naar wij hopen het tijdschrift aantrekkelijker zullen maken. De nieuwe omslag, uitgevoerd in twee kleuren, zal bij ieder nummer een interessante foto geven. De inhoudsopgave heeft een voor onze lezers gemakkelijker plaats gevonden. De modernere uitgave vraagt naar dubbel kolommige bladzijden, welke het tijdschrift vlotter leesbaar doen zijn. In ieder nummer zullen eveneens van algemeen belang zijnde onderwerpen worden opgenomen.

Een andere wijziging van zeer groot belang is de verlaging van den abonnementsprijs. Het is te hopen, dat de nieuwe prijs het voor meer mogelijk zal maken, den inhoud van *De Ster* te lezen. Doch tegelijk met deze verlaging doet zich een financiële verplichting voor, welke niet over het hoofd kan worden gezien. De onkosten noodzaken ons, *De Ster* op strikte handelsbasis uit te geven. Waar in het verleden velen hun abonnementsgelden voldeden, na *De Ster* eenigen tijd te hebben ontvangen, zullen thans alle abonne's vooruit dienen te betalen.

De zendelingen in alle gemeenten zijn als agenten voor *De Ster* aangesteld. Het ligt in het voornemen, dat alle lezers van het tijdschrift zich met hen aangaande hun betalingswijze in verbinding stellen. Zij, die hun abonnementsgelden niet vooruit

wenschen te voldoen, zullen wij zeer tot onze spijt van de lijst onzer abonne's moeten afvoeren. Door u tot de zendelingen te wenden, kunt u hun arbeid vergemakkelijken en uzelf er eveneens van verzekeren, dat u geen enkel nummer van *De Ster* zult missen. Zij, die niet tot vooruitbetaling bij machte zijn, kunnen bij de zendelingen losse nummers bekomen.

Het is in het verleden immer het streven geweest, den lezers van *De Ster* inspireerende woorden der Kerkleiders te bieden en het is onze wensch, in dienzelfden geest te blijven voortgaan in het vertrouwen, dat door deze woorden de nederigen en rechtvaardigen van hart zullen worden bereikt en getroffen. Ons streven is er op gericht, de bladzijden van *De Ster* te voorzien van interessante artikelen van opbouwenden aard, welke de boodschap der herstelling van het Evangelie van Jezus Christus in zijn volheid verkondigen.

De Heiligen der Laatste Dagen zijn immer zoekers naar wijsheid en kennis geweest en het is ons oprecht verlangen, dat de boodschap, welke *De Ster* in zich mededraagt, niet alleen hun ziel en geest zal voeden, doch hen eveneens tot betere daden en edeler gedachten zal leiden. Het is tevens onze vurige wensch, van dienst te kunnen zijn, door het waarheidslicht ook te doen schijnen in het leven van velen, die het licht nog nimmer hebben gezien noch de waarheid vernomen.

NAJAARSCONFERENTIES

De volgende data zijn vastgesteld voor de najaarsconferenties in de verschillende districten:

Amsterdam	18 en 19 September
Groningen	16 en 17 October
Utrecht	13 en 14 November
Rotterdam	11 en 12 December.

EEN BETEKENISVOLLE ANALOGIE

door Joseph F. Merrill

DE MAAND September is in de Mormoonsche geschiedenis van bijzonder belang, want ze heeft te maken met een wonderbaar boek, dat meer dan honderd jaar een oproep aan de wereld is geweest. Sommigen hebben het boek spottend ter zijde gelegd, enkelen hebben getracht het uit te leggen en anderen hebben geweigerd het te overdenken. Doch het *Boek van Mormon*, hetwelk den spotlust en de uitlegging van onvriendelijke critici heeft weerstaan, weigert te worden verworpen. Het is een wonderlijk iets, hetwelk de aandacht verdient en die in den loop der jaren meer en meer zal ondervinden. De waarheid zal immer blijven voortleven, ofschoon ze door tegenstanders mag worden verworpen of beschimpt, hoe machtig die ook zijn.

Zooals velen onzer lezers weten, was het in September 1827, dat de engel Moroni op den heuvel Cumorah in het westelijk gedeelte van den staat New York een stel gouden platen in handen van den jeugdigen Joseph Smith gaf, waarop in oude schriftteekens de religieuze geschiedenis van een uitgestorven volk was opgeteekend, hetwelk meer dan 1000 jaar geleden in Amerika had geleefd. De geschriften van enkele dezer platen werden door Joseph vertaald „door de gave en macht van God”. Deze vertaling werd in boekvorm gedrukt en kwam in 1830 van de pers, bestaande uit een boek, bekend als het *Boek van Mormon*. Dit boek is dientengevolge het wonderlijkste boek, in dezen tijd in druk verschenen. Er is geen ander, waarbij in het voortkomen er van God en Zijn engelen zoo direct betrokken zijn geweest. De engel Moroni verscheen in het belang van dit boek en het werk, waartoe de profeet was geroepen, verscheidene malen aan Joseph. In dit verband verwijzen wij onze lezers naar het getuigenis van de drie en de acht getuigen, zooals deze respectievelijk in de inleiding van het *Boek van Mormon* opgenomen zijn.

Nu heeft de spotter gezegd, dat

engelen en openbaringen van God dingen uit het verleden zijn — van daar is het *Boek van Mormon* dan ook bedrog. Doch welk bewijs kan hij aanvoeren, ten einde zijn beweringen te ondersteunen, dat de hemelen eens geopend, nu voor den mensch zijn gesloten? Zoowel het Oude als het Nieuwe Testament maken melding van vele wonderlijke manifestaties van de macht der hemelen aan den mensch. Dat de hemelen na de sterfelijke dagen van Jezus en Zijn apostelen voor den mensch gesloten zouden zijn, is geheel en al veronderstelling, aangezien de Bijbel duidelijk anderszins aantoonst (Zie Daniël 2; Micha 44:4; Hand. 3:19-21; Openb. 14:6, enz.)

Wellicht is de opstanding van Jezus het grootste wonder in de menselijke geschiedenis — de hereeniging van Zijn Geest met Zijn doode vleeschelijke lichaam en de daarmede gepaard gaande verandering in een onsterfelijk, verheerlijkt Wezen, den Verlosser der menselijke familie, een God, Die regeert, met Zijn Vader in den hemel. Toen de discipelen hun Meester in doodsstrijd aan het kruis zagen sterven, waren zij geheel en al terneergeslagen en gevoelden zij, dat zij verloren waren. Het was Zijn opstanding, welke hen van angstige, verspreide moedellozen in stoutmoedige, geestdriftige predikers veranderde, bereid om terwille van hun getuigenis aangaande Hem den dood, in welken vorm dan ook, onder de oogen te zien. Het is derhalve aan een buitengewoon groot wonder te danken, dat wij het Nieuwe Testament en het christendom bezitten. Indien er geen opstanding ware geweest, zoo zouden wij geen van beiden hebben gehad.

De Bijbel is vol voorvallen, waarop God tot het volbrengen Zijner doeleinden Zich op wonderlijke wijze heeft geopenbaard. Kan een geloover in den Bijbel de wonderen van dat Boek verloochenen? Zekerlijk niet! Is het voor zulk een geloover redelijk, de hemelen in moderne tijden te sluiten en des menschen voor-

recht tot het ontvangen van wonderlijke manifestaties van omhoog te verloochenen? Wij gelooven van niet.

Doch hoe dit ook bij de menschen moge zijn, waarheid is, dat God weder op wonderlijke wijze in moderne tijden Zijn Kerk op aarde heeft opgericht. En wellicht is het vooraanstaandst stoffelijk bewijs hiervan het *Boek van Mormon*. Op analogische wijze is dit boek voor God's Kerk in deze dagen, wat de Opstanding voor de Kerk van Christus in vroegere dagen was — een bewijs, dat de wereld, indien ze het ernstig zou onderzoeken, moeilijk kon tegenspreken. Gezien van het standpunt van het menschenlijk getuigenis rangschikt de opstanding van Jezus zich zooals bekwame en bestudeerde geleerden beweren, onder de best beproefde feiten der vroegere geschiedenis. Desgelijks zijn er een massa onweerlegbare menschenlijke getuigenissen, welke de goddelijkheid van het *Boek van Mormon* ondersteunen.

Het *Boek van Mormon* geeft een wonderlijk bewijs van goddelijke inspiratie in den Bijbel. Het eerste is geen nieuwe Bijbel, doch een goddelijk getuige van den christelijken Bijbel. Iedere oprechte Heilige der Laatste

Dagen aanvaardt de goddelijke echtheid van het *Boek van Mormon*; van daar, dat hij den Bijbel als een goddelijk geïnspireerd boek aanneemt. Natuurlijk zou de Bijbel waar en het *Boek van Mormon* leugen kunnen zijn, doch het omgekeerde is niet mogelijk. Het *Boek van Mormon* haalt vrijelijk den Bijbel aan; een goddelijk authentiek boek kon geen leugen als waar erkennen.

Wij noodigen onze lezers uit, het *Boek van Mormon* en de geschiedenis van het voortkomen er van in den modernen druk, zorgvuldig te onderzoeken. Leest daarna het boek op de wijze, welke het zelf aanraadt (Zie Moroni 10:4). Na dit gedaan te hebben zijn we er van overtuigd, dat u ten minste zult toestemmen, dat het een wonderlijk boek is en het door een eerlijk persoon aandachtig lezen er van zekerlijk waardig. Bovendien zult u ontdekken, dat de leerstellingen, door het boek naar voren gebracht, in volkomen harmonie zijn met die, door den Meester, Jezus Christus, onderwezen, terwijl het zelfs vele duistere bijbelsche passages duidelijk maakt. U zult zelfs tot de ontdekking komen, dat u in aanraking bent met het grootste wonder der eeuw.

*

De geschiedenis van den oorsprong van het Boek van Mormon

(Vervolg van pag. 283).

De profeet zelf gaf zijn leven voor zijn beweringen en talrijke anderen hebben voor hun onwankelbare overtuiging van de goddelijkheid van Joseph Smith's zending de smarten des doods geleden. De daadwerkelijke vertaling van het 624 bladzijden dikke boek nam ongeveer 90 dagen in beslag (van 7 April 1829 tot 1 Juli 1829). In zulk een korten tijd zou geen menschenlijk wezen in staat zijn geweest, een

werk, vooral een, zoo vol met op elkander betrekking hebbende data als het *Boek van Mormon*, en van dien omvang en litteraire hoedanigheid, tot stand te brengen.

Het *Boek van Mormon* hetwelk den Bijbel wel aanvult en ondersteunt, doch niet vervangt, is een wonderlijk werk met een goddelijken oorsprong. Het is het onderzoek van een ieder ernstig waarheidszoeker waard. — Mill. Star, 17 Sept. '36.

*

DE AMSTERDAMSCHER CONFERENTIE

President Franklin J. Murdock en Zuster Claire Murdock zullen aanwezig zijn in de bijeenkomsten der Amsterdamsche Conferentie, te houden op Zondag 19 September a.s. om 10 uur v.m., 3 en 7 uur n.m. aan de Weteringschans 101.

De morgenvergadering zal in den vorm van een Zondagschoolconferentie zijn.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

ONTSLAGEN

Oud. Bastiaan van Dongen, die als president in het J.M.O.O.V.-bestuur heeft gearbeid en Zuster Teda van Dongen, die in het jeugdwerk der Zending haar krachten heeft gegeven, werden 24 Augustus j.l. eervol van hun zending ontslagen, ten einde naar hun woonplaats Salt Lake City terug te keeren. Met hun zoontje Ronny en Zuster M. van Dongen, Broeder van Dongen's moeder, die enkele maanden in Holland op bezoek is geweest, zijn ze 26 Augustus j.l. vanuit le Havre, Frankrijk, vertrokken.

JONGETJE GERED

Door in het water van de Karne-
melksloot in Gouda te duiken, heeft
Oud. Paul B. Clayton, die aldaar
zendingsarbeid verricht, op 26 Augustus
j.l. het leven van een kleinen
jongen gered.

Op weg naar zijn tractaatwijk, zag
Oud. Clayton, hoe in het midden van
het kanaal een jongetje zich in
levensgevaar bevond en na zich van
zijn jas te hebben ontdaan, sprong

hij te water en slaagde er in, den
knaap op het droge te brengen. Meer
verschrikt dan gedeerd rende de jongen
naar huis, nog voor Broeder
Clayton kans had gezien te weten
te komen, wien hij had gered.

VERHEUGEND FEIT HERDACHT

Tien jaar geleden werd aan den
zuidwand van de Rotterdamsche
Kerkzaal de schilderij van Joseph
Smith, terwijl hij de gouden platen
van den engel Moroni ontvangt, aan-
gebracht. De origineele schilderij
was het werk van een schilder van
Utah, L. A. Ramsey, die tien jaar
aan dit meesterstuk heeft gewijd.

Br. H. A. van Slogteren van Rot-
terdam verkreeg een kleine repro-
ductie van de schilderij en daarvan
af maakte hij de bijna levensgrote,
welke onmiddellijk de aandacht trekt
van een ieder, die de zaal binnen-
treedt. 110 jaar geleden werden de
platen Joseph Smith in handen ge-
geven en 10 jaar geleden, tijdens
den 100sten herdenkingsdag van dit
gedenkwaardig feit, werd deze prach-
tige schilderij in de kerkzaal te Rot-
terdam onthuld.

KERKNIEUWS VAN OVERAL

HOEWEL MEER DAN 80 JAAR
aan de geschiedenis ontaan, werd
het graf gevonden van Parley P.
Pratt, een der eerste leden van den
Raad der Twaalven en schrijver van
„Een Stem tot Waarschuwing”, nabij
Van Buren, Arkansas op een zoo
goed als vergeten begraafplaats,
welke oorspronkelijk werd gebruikt
voor het begraven van de gesneue-
velden in den Burgeroorlog. Terwijl
hij in die streek het Evangelie pre-
dikte, werd Oud. Pratt op 13 Mei
1857 door een Dr. Hector H. Mc.
Clain vermoord. Na zeer lang en
grondig zoeken werd het graf ge-
vonden en het ligt in het voornemen,
daarop een mooie gedenksteen op
te richten.

TE BRIGHAM CITY, UTAH WERD
19 Augustus j.l. ter eere van Pre-
sident Brigham Young een mo-
nument onthuld. Gehouwen uit een
granieten blok van 3 M. hoog, staat
het monument op de plek, waar de
Pionierleider zestig jaar geleden zijn
laatste openbare toespraak gaf. Te dien
tijde organiseerde hij eveneens de Box
Elder stake, welk feit eveneens door
middel van het monument wordt
herdacht. Van de 2.000 menschen,
die van de onthulling getuige waren
en naar de rede van President David
O. McKay luisterden, waren er 132
zestig jaar geleden aanwezig, ten
einde President Young te hooren.

JEZUS DE CHRISTUS

door James E. Talmage.

HOOFDSTUK XXVI

(Vervolg)

De Zeventigers bevoelmachtigd en uitgezonden

Het grootste belang van de bediening van onzen Heere en de korte tijdsduur, welke Hem in het vleesch nog ten dienste stond, noodzaakten meer zendingsarbeiders. De Twaalven zouden tot aan het einde bij Hem blijven; ieder uur van mogelijk onderrichten en opleiden moest worden benut ter verdere voorbereiding voor de groote verantwoordelijkheden, welke na des Meesters heengaan op hen zouden rusten. Als helpers in de bediening riep en stelde Hij de Zeventigers aan, en zond hen dadelijk heen ¹⁾ „voor Zijn aangezicht, twee en twee, in iedere stad en plaats, daar Hij komen zou”. De noodzaak van hun dienstbetoon werd in de inleiding tot het indrukwekkend bevel, waarbij zij in de plichten hunner roeping werden onderricht, duidelijk uiteengezet. „Hij zeide dan tot hen: De oogst is wel groot, maar de arbeiders zijn weinige; bidt daarom den Heere des oogstes, dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitstoote.” ²⁾

Vele punten, waaromtrent de Twaalven voor hun zendingsreis onderricht hadden ontvangen, werden nu voor de Zeventigers herhaald. Hun werd gezegd, dat zij onvriendelijke en zelfs vijandige behandelingen moesten verwachten; hun toestand zou zijn als die van lammeren onder wolven. Zij moesten zonder buidel of male reizen en dus noodzakelijkerwijze afhankelijk zijn van de voorziening, welke God door middel van hen, tot wie zij zouden komen, zou tot stand brengen. Daar hun zending dringend was, moesten zij onderweg hun reis niet onderbreken om persoonlijke kennismakingen te doen of te vernieuwen. Wanneer zij een huis betraden, zouden zij daarover hun vrede uitspreken; indien het huisgezin dat verdiende, zou vrede daarin wonen, doch anderszins zouden des Heeren dienstknechten gevoelen, dat hun afsmeeeking van onwaarde was. ³⁾

Bij de familie, bij welke zij werden ontvangen, zouden zij hun zegen geven, zieken genezen en prediken, dat het koninkrijk van God voor dat huis nabij was gekomen. Zij mochten niet van het eene huis naar het andere gaan om beter onderdak te zoeken, noch dienden zij te verwachten of te verlangen, dat zij zouden worden onthaald, doch zij dienden, wat hun werd aangeboden, te accepteren en te eten, wat hun werd voorgezet en aldus met de familie opdeelen. Indien men hen in een stad verwierp, moesten zij die verlaten, doch hun plechtig getuigenis achterlaten, dat de

¹⁾ Luk. 10: 1-12.

²⁾ Vergelijk Matth. 9: 37, 38; zie eveneens Joh. 4: 35.

³⁾ Edersheim (deel 2, blz. 138) zegt: „De uitdrukking „indien aldaar een zoon des vredes is” is Hebreuwsch, hetgeen beteekent „indien het huis het waardig is” (vergelijk Matth. 10: 13) en verwijst naar het karakter van het hoofd van het gezin en de stemming van het huisgezin”.

stad zich had afgewend van het koninkrijk van God, hetwelk haar was gebracht, en zij dienden dit te bevestigen door het stof dier plaats van hun voeten te schudden.¹⁾

Zij hadden niet het recht, om een oordeel of een vloek uit te spreken, want de Heere verzekerde hun, dat zulk een stad zichzelf aan een noodlot zou blootstellen, erger dan de vloek van Sodom.²⁾ Hij herinnerde hun er aan, dat zij Zijn dienstknechten waren en derhalve zouden degenen, die hen aanhoorden of weigerden aan te hooren geoordeeld worden, alsof zij Hem zoo hadden behandeld.

Zij werden er niet van weerhouden, zooals de Twaalven, de Samaritaansche steden of landen der heidenen te bezoeken. Dit verschil is te verklaren door de gewijzigde omstandigheden, want de toekomstige reisroute van Jezus zou Hem in het niet-Joodsche gebied brengen, waar Zijn roem zich reeds had verspreid; en bovendien behelsde Zijn plan een uitbreiding van de Evangelieprediking, welke uiteindelijk wereldwijd zou zijn.

Het bekrompen Joodsche vooroordeel tegen de heidenen in het algemeen en de Samaritanen in het bijzonder moest verdwijnen; en het bewijs van dit oogmerk kan niet beter worden gegeven dan door bevoegde predikers onder de menschen te zenden. Wij dienen den vooruitgang van des Heeren werk in gedachten te houden. Eerst beperkte het gebied van het Evangelieprediken zich tot het land van Israël³⁾ doch met het begin van de uitbreiding daarvan werd tijdens het leven van onzen Heere een aanvang gemaakt, en na Zijn opstanding uitdrukkelijk op de apostelen overgebracht.⁴⁾ Voldoende onderricht begaven de Zeventigers zich op hun zending.⁵⁾

Het spreken over het oordeel, hetwelk zou volgen op het willens en wetens verwerpen van de bevoegde dienstknechten van God bracht in de gedachten van onzen Heere droeve herinneringen aan de afwijzingen welke Hij had ondervonden en aan de vele onberouwvolle zielen, in de steden, waarin Hij zoovele machtige werken had gewrocht. In naamloos verdriet voorspelde Hij de ellende, welke Chorazin, Bethsaida en Kapernaum dreigde.⁶⁾

De Zeventigers keeren terug

Een aanmerkelijke tijd kan zijn verlopen, weken of mogelijk

¹⁾ Vergelijk Matth. 10:14; hoofdstuk XXI.

²⁾ Vergelijk het aan de Zeventigers gegeven bevel met dat der Twaalven, Matth. 10:5-42; Mark. 6:7-11; Luk. 9:1-5; zie hoofdstuk XXI.

³⁾ Matth. 10:5, 6; 15:24.

⁴⁾ Matth. 28:19; Mark. 16:15.

⁵⁾ *Leer en Verb.* 107:25; 124:137-140; zie eveneens *Art. des Geloofs* XI:20, 28. Het speciale ambt van Zeventiger werd in de herstelde Kerk weder ingevoerd; en in deze, de laatste bedeeïng zijn vele quorums van Zeventigers in het werk der bediening arbeidzaam. Het ambt van Zeventiger behoort tot het Hoogere of Melchizedeksche priesterschap.

⁶⁾ Luk. 10:13-15; vergelijk Matth. 11:20-24; zie hoofdstuk XVIII.

maanden, tusschen het vertrek der Zeventigers en hun terugkeer.

Het is ons niet bekend, wanneer of waar zij zich weer bij hun Meester aansloten, doch dit weten we, dat het gezag en de macht van Christus overvloediglijk in hun bediening werd geopenbaard; en dat zij zich in de waarheid er van hadden verheugd. „Heere”, zeiden ze, „ook de duivelen zijn ons onderworpen, in Uwen naam”.¹⁾

Op dit getuigenis volgde des Heeren plechtige verklaring: „Ik zag den Satan als een bliksem uit den hemel vallen”.

Dit werd gezegd met betrekking tot de uitwerping van den opstandigen zoon van den morgen na zijn nederlaag door Michaël en de hemelsche scharen.²⁾ Terwijl Hij de Zeventigers om hun getrouwen arbeid prees, gaf de Heere hun de verzekering van verdere macht onder de daarmede gepaard gaande voorwaarde van hun voortdurende waardigheid: „Ziet, Ik geve u de macht, om op slangen en schorpioenen te treden en over alle kracht des vijands; en geen ding zal u geenszins beschadigen.”³⁾ De belofte, dat zij op slangen en schorpioenen zouden treden hield in, dat zij ongedeerd zouden blijven van het onrecht door boosaardige creaturen, wanneer zij zich op het pad van hun plicht⁴⁾ bevonden, en de macht, om te heerschen over de booze geesten, welke den duivel dienen en die op andere plaatsen uitdrukkelijk de slang genoemd wordt.⁵⁾ Hoewel de hun geschonken macht en het gezag groot was, werd den discipelen toch gezegd, zich daarin niet te verheugen en evenmin in hoofdzaak over het feit, dat de booze geesten hun onderdanig waren, doch eerder, omdat zij door den Heere waren aangenomen, en dat hun namen in de hemelen waren opgeteekend.⁶⁾

De rechtvaardigde vreugde van Zijn dienstknechten en Zijn overpeinzing hunner getrouwheid, waren Jezus oorzaak van groote vreugde. Zijn geluk werd op de meest juist wijze geuit in gebed en Hij bad aldus: „Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde, dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt en hebt ze den kinderkens geopenbaard; ja Vader! want alzoo is geweest het welbehagen voor U.”

Vergeleken met de geleerde mannen van den tijd, zooals de rabbijnen en schriftgeleerden, wier kennis slechts diende, om hun hart tegen de waarheid te verharderen, waren deze toegewijde dienstknechten als kinderkens in nederigheid, vrouwen en geloof. Zulke kinderen waren en zijn onder de edelen des koninkrijks. Evenals in de uren van het bitterst verdriet stelde Jezus zich op dit moment van rechtvaardige vreugde over de getrouwheid van

¹⁾ Luk. 10:17.

²⁾ Openb. 9:1; 12:8, 9.

³⁾ Luk. 10:19; lees verzen 20-24.

⁴⁾ Vergelijk Markus 16:18; Hand. 28:5.

⁵⁾ Openb. 12:9; 20:2; vergelijk Gen. 3:1-4, 14, 15.

⁶⁾ Vergelijk Openb. 13:8; 20:12; 21:27.

Zijn volgelingen in verbinding met den Vader, Wiens wil te volbrengen Zijn voornaamste oogmerk was.

De vreugde van onzen Heere bij die gelegenheid is te vergelijken met die, welke Hij ondervond, toen Petrus in overtuiging zijner ziel uitriep: „Gij zijt de Christus, de Zoon des leverden Gods”. In een plechtige toespraak zeide Hij: „Alle dingen zijn Mij van Mijnen Vader overgegeven; en niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader; en wie de Vader is, dan de Zoon en dien het de Zoon zal willen openbaren.” Daarna voegde Hij er in een intiemere bespreking met de discipelen aan toe: „Zalig zijn de oogen, die zien, hetgeen gij ziet; want Ik zeg u, dat vele profeten en koningen hebben begeerd te zien, hetgeen gij ziet, en hebben het niet gezien; en te hooren hetgeen gij hoort en hebben het niet gehoord”.

Wie is mijn naaste?

Wij hebben gezien, dat de Farizeën en hun soortgenooten er voortdurend op uit waren, Jezus met vragen over de wet en leerstellingen lastig te vallen en indien mogelijk te vangen, en Hem om een openlijke uitspraak of daad te beledigen.¹⁾

Het kan zulk een poging zijn geweest, welke door Lukas wordt vermeld, onmiddellijk na zijn verslag over den vreugdevollen terugkeer der Zeventigers,²⁾ want hij zegt ons, dat de „zekere wetgeleerde”, van wien Hij spreekt, een vraag stelde om Jezus te verzoeken. De beweegreden van den ondervrager met alle mogelijke goedwilligheid bezien, daar de uiteindelijke beteekenis van de uitdrukking „te verzoeken” welke in onze vertaling van den Bijbel voorkomt, is het op de proef stellen en niet noodzakelijkerwijze en uitsluitend tot het kwade verleiden,³⁾ — ofschoon het in den val drijven of in het nauw brengen dit eveneens beteekent — mogen wij aannemen, dat hij de kennis en wijsheid van den befaamden Leeraar wenschte te toetsen, wellicht met het doel, Hem in verlegenheid te brengen. Zekerlijk was zijn doeleinde niet het oprecht zoeken naar waarheid.

Deze wetgeleerde, die tusschen het volk, hetwelk bijeengestroomd was, om Jezus te hooren, opstond, vroeg: „Meester! wat doende zal ik het eeuwige leven beërven?”⁴⁾ Jezus antwoordde door een wedervraag, waarin duidelijk uitkwam dat indien de man, die toch een wetgeleerde van beroep was, op juiste wijze had geleerd en gestudeerd, hij zonder vragen zou moeten weten, wat hij doen moest.

„Wat is in de wet geschreven? hoe leest gij?”

De man antwoordde met een bewonderenswaardige opsomming der geboden: „Gij zult den Heere uwen God liefhebben met geheel uw hart, en met geheel uw ziel en met geheel uwe kracht en met geheel uw verstand, en uwen naaste als uzelfen.”⁵⁾ Het antwoord werd bevestigd. „Doe dat en gij zult leven,” zeide Jezus.

¹⁾ Vergelijk Mark. 12:13; zie eveneens Luk. 11:53, 54.

²⁾ Luk. 10:25-37. ³⁾ Vergelijk Gen. 22:1.

⁴⁾ Vergelijk Matth. 19:16; Mark. 10:17; Luk. 18:18.

⁵⁾ Luk. 10:27; Vergelijk Deut. 6:5, en Lev. 19:18; zie eveneens Matth. 22:35-40.

INTERESSANT ALLERLEI

EEN VEREENIGDE KERK is het oogmerk van vertegenwoordigers der christelijke kerken en secten vanuit elk deel der wereld, die verleden maand te Edingburgh, Schotland, bijeenkwamen in de tweede conferentie van Geloof en Orde. Overtuigd als ze zijn, dat „het christendom nimmer sinds de dagen van Constantijn zoo is getart“ en ootmoedig erkennende, dat „onze verdeeldheid tegen den wil van Christus is“ zochten de 400 afgevaardigden van 131 kerken naar een grondslag voor eenheid, waarop een vereenigd christendom kan worden opgebouwd. „Van de vierde tot de twintigste eeuw“, luidde het voorwoord van het conferentieprogramma, „was de geschiedenis van het christendom die van een voortdurend winnen van de afhankelijkheid der menschheid. Doch thans schijnt er een hernieuwde kracht te bestaan in de niet-christelijke en anti-christelijke machten.“

DE EENZAAMSTE STAD ter wereld ligt in het westen van den staat Nevada in Amerika. De marine der Vereenigde Staten stond eenige jaren geleden voor de vraag, waar de munitie en kruisvoorraden voor de vloot zouden kunnen worden opgeslagen. Geen enkele stad had lust, deze gevaarlijke bergplaatsen in haar buurt te krijgen. Zoo kwam men op de gedachte, een kleine stad te bouwen midden in de woestijn van Nevada, 240 K.M. verwijderd van elke menschelijke woning. Onbevoegden worden er niet toegelaten. Grootte koepels van staal en beton rijzen uit de aarde op als een kroon boven de onderaardsche munitiekamers. Het inwonerstal der munitiestad is ongeveer 100 menschen, die in bomvrije onderaardsche betonhuizen een eenzaam leven leiden. Het grootste deel der bevolking heeft niets anders te doen dan oppassen. Het is ook een stad zonder vrouwen en kinderen.

PROF. DR. SHUKOWSKI van de universiteit van Leningrad verklaarde

in een rede, dezer dagen gehouden, dat ingeval een wereldoorlog uitbrak, de Russische communistische jeugd in een oorlog tegen het christendom zou opmarcheeren en de roode vlag van het communisme zou worden geheschen op de St. Pieterskerk te Rome, op de Notre Dame te Parijs en op de Westminster Abdy te Londen. Deze groote gebouwen zouden dan in atheïstische musea worden veranderd, gelijk de oude kathedraal van Leningrad.

EEN WOLKENKRABBER, thans in het hartje van Moskou in aanbouw, maakt er aanspraak op, de grootste ter wereld te zullen worden genoemd. Het gebouw zal bekend worden als het Paleis der Sovjet en zal met een kolossaal standbeeld van Lenin worden gekroond. De grootste zaal zal 20.000 personen zitplaats kunnen bieden en is bestemd voor vergaderingen van het Sovjet-congres. Zich meer dan 390 meter boven de stad verheffend, zal het gebouw New York's Empire State Building overtreffen, hetwelk 102 verdiepingen telt, 374½ meter hoog is en thans het grootste gebouw ter wereld wordt genoemd.

DAT DE BEVINDINGEN van wetenschappelijken en onderzoekers de echtheid van den Bijbel zullen ondersteunen, is wederom bewezen door het feit, dat de Egyptoloog Selim Hassan een naar zijn oordeel op de zoogenaamde magere jaren slaande inscriptie aan den voet van den sphinx bij de groote pyramide van Giesah heeft gevonden. Onder een pharaon, wiens naam in deze inscriptie niet genoemd wordt, zijn, zooals het hier heet „zeven jaar achtereenvolgende anders altoos regelmatig terugkeerende overstromingen van den Nijl uitgebleven, wat hongersnood en epidemieën ten gevolge had“. Selim Hassan dateert deze hongersnood om ongeveer 1700 vóór Christus.